

גם כאשר כבר היה ברור לקרובי המישפחה של צפי שבנייהווג עומדים להיפרד, הדבר לא מנע מהוריה של צפי ומאחותה להתייצב בסוף חודש מאי בסניף דפוס של תנועת החרות בתל-אביב, ולהצביע עבור קליינר שהתמודד על ראשות הסניף.

הסכם הגט הוא חד-צדדי לטובת האשה, ולכן היו כמה סיבות. קליינר ויתר על חלקו בדירה שרשומה שווה בשווה עלישם שני בני הזוג, שעברו אליה רק לאחרונה. הדירה, ברחוב אנדרסן ברמת-אביב, קרובה למקום עבודתה של צפי ובית-הספר של גילעד. הילדים התחברו עם שכניהם וקליינר לא היה מוכן שהם יסבלו כתוצאה מהגירושין. הוא השאיר לאשתו מכונית סאבא משנת 1966, שהיתה רשומה עלישם אביו. הוא נהג בפרו 305 חדשה. כל חסכונותיהם חולקו באופן שווה, וקליינר השאיר את כל תכולת הדירה בידי אשתו, למעט מכשיר טלוויזיה, מכשיר וידאו ומערכת סטריאו. הוא לקח הפצים אישיים, ספרים, וכלי-בית מצומצמים.

הבעיה הגדולה היתה עם הילדים, קליינר עמד על

ח"כ מיכאל קליינר (משמאל) התגרש מאשתו צפורה (מימין) ובבית המחוקקים גואה הרכילות

הדעת, שצפי היא יותר ימנית ממנו ושכבחות האחרונות הוא היה צריך לשכנע אותה שתצביע עבור הליכוד ולא עבור התחיה.

צפי למדה באוניברסיטה אנגלית וצרפתית והעדיפה את קליינר על-פני צעירי חרות אחרים. הם התחתנו בדצמבר 1973 וכעבור שנה נולד בנם הבכור, גילעד. קליינר סיים את לימודי המיטשפיט, אך לא פתח מישר פרטי. הוא היה פעיל בתנועת החרות, ובעיקר בין צעיריה. הוא היה חבר מועצת עיריית תל-אביב מטעם גח"ל, ואחר-כך מנהל המחלקה-לחינוך-ולתרבות בגולה של ההסתדרות הציונית העולמית.

צפי הוכשרה עם סיום לימודיה כמורה והיום היא מלמדת אנגלית בבית-הספר אליאנס ברמת-אביב. היא לא נטלה חלק בחיים הפוליטיים ובתכנים המיפלגתיים של בעלה (העולם הזה 2325) למרות שכלפי חוץ הכל נראה תקין, ולפני שנתיים נולד בנם השני, יואב, התחילו מתחת לפני השטח להיווצר הסימנים הראשונים למשבר.

קליינר הקדיש יותר ויותר זמן למיפלגה, הוא ניהל סדריום מרחווי, עמוס-פגישות מבוקר עד לילה. מרכז פגישותיו היה קפה אלגה בתל-אביב. בימי שישי אחרי-צהריים הוא נהג לשחק כדורגל בחצר בית-הספר גרין ברחוב אדם הכהן בתל-אביב, תחת לבנות עם אשתו וילדיו. כשלא שחק עבד.

חברים קרובים של בנייהווג הבחינו שצפי מתבגרת מחלום הנישואים לאביריה-חלומות הפוליטי. היא למדה להכיר את הצד השני, האפל, של חיים לצד עסקן המזינה את ביתו ואת אשתו לטובת פגישה בסניף שכוח-אל. בין בנייהווג התגלעו חילוקי דעות על אורח חייהם.

אילו ביקשה צפורה, אשתו של ח"כ חרות מיכאל קליינר, הוכחה לכך שבעלה העדיף את המיפלגה ואת החיים הפוליטיים על פני חיי המישפחה. הרי שהיא יכלה למצוא זאת ביום גירושיהם. קליינר, הסיד התארי-כים ההיסטוריים, קבע את המועד לבוקר ה-27 ביוני, באותו יום אחרי-צהריים היתה אמורה להיפתח ועידת חרות. הוועידה נדחתה לתאריך בלתי ידוע בגלל המילי-חמה. הגירושין לא.

בני הזוג קליינר שמרו בסודיות מוחלטת את דבר גירושיהם. ב-23 במאי נחתם חוזה אצל עורך-דין. ב-3 ביוני הוגשה בקשה לבית-הדין הרבני ואף נערך דיון קצר. כעבור 24 יום הם התגרשו. רק קרובי מישפחה ידעו על כך שכניסתו של קליינר לכנסת עלתה לו בחיי הפרטיים. הוא בחר באשה שניה, הפוליטיקה, והפסיד את אשתו הראשונה.

מהרגע שבו הגיעה הידיעה על גירושיהם בוקר לאוניהם של יריביו הפוליטיים, וכאלה אינם חסידים, הציטו שמועות שממועות שונות את מיסדרונות הכנסת ואת מצודת-יאב. היו שנשבעו שהם ראו אותו עם פעילת חרות. היו שסיפרו

האשה השניה

כך, שגם אם תשא צפי מחדש, לא ישונה שם מישפחתם של שני צאצאיה. הוא התחייב בתשלום מזונות גבוה, 60 אלף לירות צמודים למד, לשני הילדים. האווירה בין צפי ובעלה היתה טובה גם במהלך תקופת הגירושין. ערב מתן הגט הם יצאו לאכול במיסעדת-דגים, ולמחרת אף החליפו ביניהם מתנות אישיות. אחרי שתי הפגישות בבית-הדין הרבני, לקח אותה לקפה לה גאוונז ברחוב אבן-גבירול. היא ביקשה ללכת איתו לשם, כדי לשתות בחברתו קפה ולאכול עוגה, כפי שנהג לעשות עם חבריו מהמילגנה. הם אף יצאו לסמינר למשותף בשורש. אחרי הגירושין הם מבלים את השבתות יחד עם הילדים, בטווליים.

עתה גילה קליינר שיש לו זמן גם לשני ילדיו. איתם הוא רשאי להיפגש בשבתות ובאמצע השבוע. הוא עבר להתגורר בדירת הוריו, שהוהים בחו"ל, ברחוב הנביאים בתל-אביב.

הדרך הדיסקרטית שבה נפרדו השניים באה לידי ביטוי גם אחרי מתן הגט. כאשר מטלפנים עיתונאים ופעילים מיפלגתיים לביתו של קליינר ברמת-אביב, עונה אשתו שבעלה, אותו היא מכנה "קליינר" אינו בבית כרגע, היא נהגת למסור את מיספר הטלפון בדירה שבה הוא מתגורר, ואומרת: "אני מניחה שהוא נמצא שם כרגע. אם לא, ברגע שיהיה לי קשר איתו אני צודיע לו שחפשת אותו".

צפי הסבירה לבעלה שהיא לא תוכל להמשיך כך. השניים פנו ליועץ נישואים, אך גם הוא לא יכול היה לעזור להם. קליינר החליט שלא לוותר על הפוליטיקה. אך למרות שהשניים ידעו שחיהם המשותפים קרובים לקיצים, איש מבחוף לא ידע על כך. בבית לא היו מריבות, וכל מי שחפץ לא קליינר בביתו, ושוחח עם אשתו, לא הבחין בקולה שבבית מתחולל משבר-נישואין. אחרי שקליינר נכנס לכנסת, לפני כתישעה חודשים, חלה החמרה ביחסים. קליינר נעדר מביתו זמן רב יותר. הוא נשאר ללון בירושלים שלוש פעמים בשבוע. בימי עשי בערב נהג לנסוע להרצאות במקומות מרוחקים. היחסים הורעו, ואז באה ההחלטה להתגרש.

הסכם

לטובת האשה

ההחלטה, שהתגבשה סופית בחודש אפריל, הת-ממשה כעבור כחודשיים אצל עורכת-הדין דורית ע'לוש. בפרק הזמן הזה הסבירו בני הזוג להוריהם ולילד הגדול את הסיבות לפירוד. קליינר הסביר שהוא ואשתו חשים סימפטיה האחד לשני, אך חילוקי-הדעות ביניהם נעוצים בשאלה כיצד ניתן לשלב את שאיפותיהם המגו-גדות לאור-חיים שיתאים לשניהם.

שלא רק הם יודעים על כך אלא גם אשתו. אחרים טענו שתקי-גירושין נקי כל-יך, שחתם במהירות רבה כל-יך, מעיד שלאחד מבני הזוג היה כדאי למהר, לעזוב את ביתו ואת רכושו רק כדי שהעניין יסגר. אך השמועות המרושעות, שמפציהן לא טרחו כלל להוכיח, התעלמו מאישיותם של בני הזוג.

יותר ימנית

מבעלה

קליינר (34) התחיל את הקאריירה הפוליטית שלו בתחילת שנות ה-70, כפעיל מטעם חרות באר-ניברסיטת תל-אביב. הוא אף כיהן כיושב-ראש אגודת הסטודנטים. שם הוא הכיר את חבריו למיפלגה, רוני מילוא ומיכה רייסר, ואף את אשתו לעתיד.

הצעיר גבה-הקומה, בן להורים ממוצא גרמני, שעלה בגיל שלוש לארץ, וזכה לכינוי "ילד השמנת של צפון תל-אביב", הוריו ניהלו כעבר את קפה רוז ברחוב דיונון ואת קפה גוולית ברחוב אבן-גבירול. אחרי שירותו הצבאי הוא התחיל ללמוד מיטשפיט. במיסגרת פעילותו הסטודנטאית הוא הכיר את צפורה ("צפי") מנדלסון (29). תל-אביבית שנבחרה לאגודת הסטודנטים מטעם גוש המין. קליינר נהג לספר תמיד, בכדיחות-

גליון להארכת מעצרו. בעת החקיר-רה לפני שופט-המעצרים ביקש הי-סניגור, בנימין קיסלר, פסק-זמן. הוא הבטיח לשופט כי אם יוכל להתחייד עם שלחו לכמה דקות, יוברה המצב ויימצא לו פתרון. במיסדרון נוסח בו במקם הס-כס חדש בין חדוה ובעלה-לשעבר על זכויות-הביקור של האב אצל ילדיו. חדוה הבטיחה לקיים את האמור בהסכם, ופרנקו אמר כי הוא מרוצה מתנאים אלה. הצדדים חזרו אל השופט אשר קרא את ההסכם, צירף אותו להח-לטתו וקבע כי פרנקו ישוחרר מ-מעצרו בערבות של 10 אלפים שקל. בתנאי שיקיים את תנאי ההסכם.

מאיים עליה ומפחיד אותה. הוא, כמובן, הכחיש זאת בחוקף. השבוע נעצר פרנקו ל-48 שעות, מכיוון שחדוה סיפרה הפעם כי מיטשרה סיפור מפחיד. היא טענה כי אשתו החדשה של פרנקו הופיר-עה בדירתה, ואמרה לה שהיא חר-ששת כי הבעל מתחיל להיות רצי-ני באימויו. האשה החדשה סיפרה כי פרנקו פנה למפקדיו בצה"ל וביקש לצאת לשרות-מילואים כדי להשיג נשק. בנושק זה התכוון להרוג את חדוה וילדיה. **הסכם במיסדרון.** גם האשה החדשה וגם פרנקו הכחישו מכל-וכל את השיחה האמור בה, אך פרנקו הובא לפני השופט יורם

החדש בעניין פגישות עם הילדים, והבעד שוחרר ממעצר.

דייד פרנקו התגרש מחדוה כבר לפני כשלוש שנים, אך הסיכוי-כים ביניהם נמשכו כל הזמן. שני הילדים מהנישואין שנכשלו נותרו בידי האשה. הבעל טען כי היא אינה מאפשרת לו לראותם. מרידותו של דייד לא התפוגגה גם אחרי שנישא בשנית, ונולדה לו תינוקת. הוא המשיך להתלונן על עקשנותה של חדוה, שאינה מאפ-שרת לו לראות את ילדיו האחר-בים. חדוה התלוננה מצידה כמה פעמים במיטשרה כי בעלה-לשעבר

גם במעריב שמתיהם של כמה עיתונאים מתוך העיתון, כפי ש-שוים להיות מועמדים. אלה הם יובל אליצור, דב גילד-שטיין, לוי-יזהק הירושלמי, מנחם תלמי ואב-רה תירוש.

בשני היום-גנים הגדולים של י-רצל לא יקבעו דווקא התכונות והכישורים את זהותם של הירוש-ים. אלא הקשרים המישפחתיים.

דרכי אדם

הסכם משחרר מ'מעצר

הזוג הגרוש עשה הסכם

לרשת את מקומם כעורך הוא עידו דיסנצ'יק, בנו של אריה ("צ'יק") דיסנצ'יק המנוה, מי שהיה עורכו השני של מעריב, אחרי מיסדה, עזריא קרליבך. עידו דיסצ'יק אף מדבר על כוונתו בחוגי ידידיו. מועמד אחר, אף הוא בן המישפ-ה של מייסדי מעריב, הוא חתנו של דוד גילעד, יוסף ("טומי") לפיד (ראו השקף). גילעד היה מעיתונאי הצמרת של מעריב. ה-מועמד השלישי הוא אלי לנדאו, חתנו של בעל המניות העיקרי של מעריב, עובד בן-עמי. לנדאו יהיה מוכן לעזוב את מישרתי החדשה כי-שקים כדי לקבל עליו את עריכת מעריב. כמו בידיעות אחרונות, מוזכרים